

PEYGAMBERİMİZİN DİNDEKİ KONUMU – ÖZET

1. Peygamberimizin Vahyi İnsanlığa Ulaştırması

Yüce Allah'ın insanlara doğru yolu göstermek, emir ve yasaklarını bildirmek için kullar arasından seçtiği elçilere peygamber denir. Allah kullarından dilediğini peygamber olarak seçer. İnsanlar kendi gayretleriyle peygamber olamazlar.

Seçkin kişilik özelliklerine sahip olan peygamberler yaşadıkları toplumun bir parçasıdır. Onları diğer insanlardan ayıran en önemli özellik Yüce Allah'tan vahiy almalarıdır.

Yüce Allah'ın gönderdiği ilk peygamber Hz. Âdem, son peygamber ise Hz. Muhammed'dir (sav). Tüm peygamberler, Yüce Allah, Cebrail aracılığıyla kendilerine indirdiği vahyi hiç değiştirmeden insanlığa ulaştırmak zorundadırlar. Buna da **tebliğ** denilmektedir?

Her peygamberde bulunan ortak özellikler vardır.

Bu özellikler şunlardır:

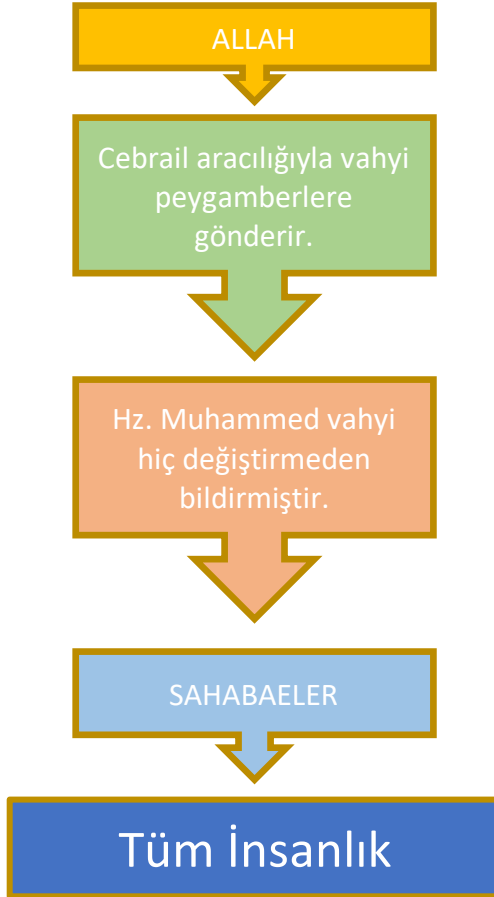
Sıdk: Doğruluk

Emanet: Güvenilir olmak

Fetânet: Akıllı ve zeki olmak

İsmet: Günahlardan korunmuş olmak

Tebliğ: Allah'ın (c.c.) bildirdiklerini hiç değiştirmeden insanlara bildirmek.

Peygamber Efendimiz (sav) kendisine peygamberlik görevi verildiği andan itibaren tebliğ görevine başlamıştır. Bu durum Kur'an-ı Kerim'de şu şekilde bildirilmiştir:

“...Senin görevin sadece tebliğ etmektir. Hesaba ekmek bize aittir.”

“Ey Resul! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan O'nun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan (insanların kötülüğünden) koruyacaktır.”

“(Allah'ın emirlerini) onlara iyice açıklasın diye her peygamberi yalnız kendi kavminin diliyle gönderdik...”

Peygamber Efendimiz (sav) tebliğ görevini yerine getirirken,

- * Kendisine indirilen vahiyleri hiç değiştirmeden insanlara bildirmiştir.
- * Allah'ın(cc.) **“En yakın akrabalarını uyar.”** emri üzerine tebliğe yakınlarından başlamıştır.
- * Her zaman hakki söylemiştir.
- * Sözleri, karşısındakinin seviyesine göre olmuştur.
- * Söylediklerinin daha iyi anlayabilmesi için sözlerini tane tane söylemiş, önemli gördüğü kısımları tekrarlamıştır.
- * Kaba ve kırıcı sözler söylememiş, karşısındakini küçümsememiştir.

Peygamber Efendimiz (sav) tebliği, ulaşabildiği kişilere kendisi anlatmış, ulaşamadığı toplumlara ise elçiler ve mektuplar göndererek iletmiştir. Bu daha çok Hudeybiye Barış Antlaşmasından sonra gerçekleşmiştir. Gönderilen elçiler gönderildiği toplumun dilini konuşan kişiler arasından seçilmiştir. Bazı hükümdarlar (Habeşistan ev Mısır gibi) bu mektuplara hediyelerle karşılık vermişlerdir. Peygamber Efendimiz (sav) tebliğ görevini yürütürken birçok engelle karşılaşmıştır. Tüm bu engeller karşısında sabretmiş ve tebliğ görevini kararlılıkla sürdürmüştür.

Not Edelim

Asr-ı Saâdet: Hz. Muhammed'in (sav) peygamberlik görevini yaptığı ve varlığıyla alemleri şereflendirdiği devirdir.

2. Peygamberimizin Vahyi Açıklaması

Yüce Rabbimiz; emir ve yasaklarını bildirmek için her topluma bir peygamber göndermiş, Peygamber göndermedikçe de insanlara azap etmeyeceğini belirtmiştir. Peygamberler vahiyleri sadece bildirmekle kalmaz, aynı zamanda açıklar. Peygamberlerin vahyi açıklamasına **teybin** denir.

Peygamberimiz (sav) peygamberliğinin ilk yıllarında tebliğ faaliyetini gizlice yürütmüştü. Buna rağmen inananlar gizlice de olsa onun öğrettiklerini yerine getirmeye çalıştılar. Namaz farz kılındığında inananlara, namazın nasıl kılındığını öğreten peygamberimizdi. Böylece ilk günden Kur'an ayetlerini ümmetine yaşayarak açıklama görevini yerine getirmişti?

Peygamberimiz (sav), ümmetine ibadetlerin yani sıra evlilik, boşanma, miras, haram-helâller ve ticaret gibi daha pek çok konuya işaret eden ayetlerle ilgili de açıklayıcı bilgiler vermiştir. Örneğin, **“Allah alışverişi helal, faizi haram kıldı.”** ayetinden her türlü alışverişin helal olduğu anlaşılmasa rağmen domuz ve içki satışını yasaklayarak buna birtakım sınırlamalar getirmiştir.

Şurası muhakkaktır ki Kur'an-ı Kerim'deki bazı ayetlerin anlamı açıktır, hemen herkes tarafından kolayca anlaşılır. Bazı ayetlerin anlamı ilk okuyuşta anlaşılmaz, açıklanması gerekir. Hz. Peygamber (sav) **teybin** görevi gereği, ihtiyaç duyuldukça bu ayetlerin insanlar tarafından doğru anlaşılması için gerekli açıklamaları yapmıştır.

Örneğin zekâtla ilgili olarak Yüce Rabbimiz **“..Zekâtı verin..”** buyurmaktadır. Zekâtın hangi aralıklarla, ne oranda verileceği hakkında Kur'an-ı Kerim'de bilgi verilmemiştir. Peygamberimiz (sav) zekâtla ilgili olarak **“Üzerinden bir yıl geçmedikçe o maldan zekât yoktur”** buyurarak zekâtın ne kadar sürede verileceği konusuna açıklık getirmiş, böylece bu ibadetlerin daha iyi anlaşılmasını sağlamıştır.

Yine Kur'an-ı Kerim'de **“Namazlara ve orta namaza dikkat edin.”** buyrulmaktadır. Peygamberimiz (sav), **“orta namaz”** ile ikinci namazının kastedildiğini açıklayarak bu ayetin daha iyi anlaşılmasını sağlamıştır.

Yüce Rabbimiz tarafından üstün özelliklerle donatılan ve seçilen Hz. Peygamber (sav) Kur'an'ın ilk muhatabı olarak Kur'an'ı en iyi anlayandır. Dolayısıyla vahyi bizlere en iyi açıklayandır.

Peygamber Efendimiz (sav) kendisine indirilen Kur'an'ı hem sözlü hem de uygulamalı olarak açıklamıştır. Kendisine indirilen vahiyleri hayatına tatbik eden Hz. Peygamber'in (sav) yaşantısı Kur'an'ın en güzel açıklamasıdır. Bizler Kur'an'ı en iyi şekilde anlamak ve İslam'ı en güzel şekilde yaşamak için Hz. Peygamber'in (sav) bu açıklamalarına uymalıyız.

3. Peygamberimizin Hüküm Koyması

Peygamber Efendimizin yaşantısı, uygulamaları, koyduğu hükümler vahiyden bağımsız değildir. O, kendisine vahyedilene yaşamının her alanında uygulamış, yaşadığı toplumda ortaya çıkan sorunlara vahyin rehberliğinde çözümler üretmiş ve hükümler koymuştur. Peygamberimizin su içme adabından miras hukukuna kadar hayatın her alanında ortaya koyduğu bu hükümlerin kaynağı vahiydir. Tüm Müslümanlar, Hz. Peygamber'in koyduğu bu hükümlere tâbi olmak (uymak) zorundadır. Zira, Allah **"Allah ve Resul'ü bir ise hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur..."** buyurmuştur.

Bu bağlamda Resulullah'ın hüküm koymasına **teşri** denir. Ramazan ayında fitir sadakası (fitre) verilmesi, yırtıcı hayvanların etlerinin haram oluşu gibi uygulamalar Peygamber Efendimiz'in hüküm koymasına örnektir.

Peygamberimiz Kur'an'da yerine getirilmesi emredilen ibadetlerimizin uygulanmasına yönelik olarak da hükümler koymuştur. Örneğin farz kılınan orucun kimlere farz olduğu, başlangıç ve bitiş zaman, orucu bozan ve bozmayan haller hakkındaki hükümler Peygamberimiz tarafından bildirilmiştir. Zekâtla ilgili olarak da zekâtın nisabı (Nisap Miktarı) ve servetin zekâta tabii olması için gereken zamanın tespiti Peygamberimiz tarafından düzenlenmiştir. Farz olan haccı ömürde bir defa yerine getirilmesiyle ilgili hüküm de Peygamberimiz tarafından bildirilmiştir.

"Hayır, Rabbine yemin olsun ki onlar aralarında meydana gelen anlamazlarda seni hakem yapmadıkça sonra da verdiği hükümlere içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan tamamen teslim olmadıkça gerçek mümin olamazlar." (Nisa suresi, 65, ayet.)

"...Kim Allah'a ve Resul'üne itaat ederse, Allah onu içinde ırmaklar akan cennetlere koyar; onlar orada ebedi olarak kalırlar. Asil büyük kurtuluş iste budur"

"(Resul'üm!) De ki eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin."

"O kendiliğinden, heva ve hevesinden konuşmaz. O (bildirdikleri) vahyedilenden başkası değildir."

Peygamberimiz (sav);

- * Vahye dayanarak hüküm vermiştir.
- * Bilmediği konularda susmuş, o konuyla ilgili vahyin gelmesini beklemiştir.
- * Kur'an'daki ayetleri açıklamıştır.
- * Bütün işlerde kolaylaştırıcı olmayı öğütlemiş, kendisi de her zaman kolaylaştırıcı olmuştur.